

עין משפט גו' מצוה

מו' :

השולח פרק רביעי גיטין

מסורת הש"ס

קאם א מיי פירן טאג
מדינת הלכה כה
מגיד למור רבם עיני ריד
פי רב טעין ג'
קב כ ג מיי פיר טאג
גירושין הלכה יי טאג
קעני ז טעין טעין יי טאג
טעין ז :
קאן א דה מיי פיר טאג
מחמת טעין טעין טאג
י טאג טעין קאם טעין
שיע ייד פי רב טעין י :

תוספות רי"ד

שאלה לחכם יוכל הוא
לקלקלה שאם יוקף לא
הכח להחזיר לה נדרה
יאמר הוא אילו הייתי יודע
שיקף לי חכם אם היו
נוהגים לי אפי' ק' מנה
לא הייתי מנרשן ומצא
גט בטל ובניה מפורים
ושאלו צריך חקירת חכם
דאורייתא ויכל להפיר כנות
שניה מנדוי עינו נפש
לא הוצרכו חכמים אשתי
יכול להתחזרה לפי אשתי
עליו לקלקלה ולומר אילו
הייתי יודע ובי' שהר
הוא יוכל להפיר ולמה
הוא יוכל אלא ודאי נמר
כבר לגרשה ר' אלעזר
אומר לא אסרו זה אלא
מפני הדין ר' אלעזר
אומר לא אסרו צריך
אלא מפני שאינו צריך
כמאי קמיפילו רים סבר
אדם ורה שמתבהא אשתי
כבד' ר' אלעזר סבר אין
אדם אשתי שמתבהא אשתי
כבד' פי' ר' מאיר סבר
גבור שצריך חקירת חכם
ואינו מנרשי עינו נפש
אשתי הנבעל להפיר איכא
לישניה לקלקלה כאמרו
שקול לומר אילו הייתי
יודע שחכם יוכל להתירה
לא הייתי פושה בדין
לי שמתבהא אשתי כבד'
ולחשול על נדרה ואפי'
שחוקק עצמה נדרת
בפניהם והוא ילוות לה.
אלא אם אנו צריך חקירת
יכול עינו של אשתי. ור'
אלעזר סבר איכא סבר
שצריך חקירת חכם אינו
יכול לקלקל ואין שהיו
הוראהו סבר והו' יודע הוא
לכל העובד ספן [גרוין]
יעיל שפסול של אשתי. ור'
אלעזר סבר איכא סבר
שצריך חקירת חכם אינו
יכול לקלקל ואין שהיו
נרדי אשתי הלכך לא אסרו
צריך אלא מפני שאינו
צריך שצריך חקירת חכם
חבר' בו אר' יוסי ר' יודע
יהודה מעשה צדיק ור'
פין גאון ראקני מעשה.
פי' דרך התנא כשאומר
מעשה טובא ראיא לדבריו
הוראהו סבר והו' יודע הוא
לכל העובד ספן [גרוין]
יעיל שפסול של אשתי. ור'
אלעזר סבר איכא סבר
שצריך חקירת חכם אינו
יכול לקלקל ואין שהיו
נרדי אשתי הלכך לא אסרו
צריך אלא מפני שאינו
צריך שצריך חקירת חכם
חבר' בו אר' יוסי ר' יודע
יהודה מעשה צדיק ור'
פין גאון ראקני מעשה.
פי' דרך התנא כשאומר
מעשה טובא ראיא לדבריו
הוראהו סבר והו' יודע הוא
לכל העובד ספן [גרוין]
יעיל שפסול של אשתי. ור'
אלעזר סבר איכא סבר
שצריך חקירת חכם אינו
יכול לקלקל ואין שהיו
נרדי אשתי הלכך לא אסרו
צריך אלא מפני שאינו
צריך שצריך חקירת חכם
חבר' בו אר' יוסי ר' יודע
יהודה מעשה צדיק ור'
פין גאון ראקני מעשה.

משביע אתכם וכו' ופירש שם כדמפרש
לפי' לא היה הימור למתנות זמן
הוא ונראה דלא אמר משא כן
אלא שלא יעיימו דמפרש מטעם
עושים אלא כשביל קר' ואפי' על דעת
ידם נמי לא יהא לו הפרה מיון
תמלה זו נדרו וי"ל דמנעל דעמו
משום דריש ולא משום ימיר :

הגורד כבי' בנה במה מפשט
רבינו אליהו משום דלמיתא
בגזירה שה' דמלה כתיב הכה ודכרס
כג' כי מחלד לגודר ומתי' התם (ושעיה ג)
חלו לכס מן האדם וגוי כי במה
מנשכ הוא ודרשונו אל מיקרי במה
אלא במה ודכרס פרק ארבעה נדרים
(נדרים כג) יליך כהאי גזירה שה' דנקרף
רעט דכתיב על שמים חלו רוגז
אליהו **המוציא** משום
אילונית משמע הכה דאילונית צניא
גט ומיתה דכרס יבמות (דף כג) שמעט
ללא צניא גט דהו' קדוש טעות דתן
ובו'ן שמתו או שמיאטו או שנמלאו
אילונית לזמן' מותרות ויש לו מנר'
דכסה מיידי כספק אילונית ומולאית
משום משא אילונית מדע מדקתי
וישאל נישאת לאחר והו' לה כניס
וישאל ודאי אילונית אין לה רפואה
מנפליגו רבי יוסעב ורבי עקיבא
בעה'ל (שם דף עט) כפרים חמה
דעס לו רפואה ומנ'ן ומולגין לנשמו
ובאילונית לא פליגי ודרשין כפ"ק
דיבמות (דף יב) אשך חלד פרט
לאילונית וה' דלמר (שם דף סד) שרה
למנו אילונית היתה אין מזכירין מעשה
נסיס כדלמרינן גבי איוב דריש אלו
ירפוי ודאי אילונית אין לה רפואה
מנפליגו רבי יוסעב ורבי עקיבא
בעה'ל (שם דף עט) כפרים חמה
דעס לו רפואה ומנ'ן ומולגין לנשמו
ובאילונית לא פליגי ודרשין כפ"ק
דיבמות (דף יב) אשך חלד פרט
לאילונית וה' דלמר (שם דף סד) שרה

מאי קונם הלא קונם לשון הקדש הוא
שארץ וכו' והכי קאמר קונם פירות עלי
ומה אסור זה עליו: **באומר יאסרו כו'**
אם אינו מגרשין: **פשיטא** מאי ניחוש
לה: **במה** בשעת אסור הכמות:
והמקיימו ולא נשאל עליו לחכם להמירו:
כאלו הקריב קרבן על הכמה
וגמר עניו שלם לפי שעי' כן
הוא מרגיל עממו בנדריה. והאי כיון
דקיי' נדרו נוקטים להחזיר קמ"ב:
ארישא קאי דקאמר לעיל לא יחזיר
ומסיק הכה מפני מיקון העולם או
משום קלקולא אי משום שלם יהו
פרדות: **אין בוו וכו'** הכי קאמר
והמירו לו חכמים שחוזרה מפני
מיקון העולם שלא נמלא כה' ללספור:
מתני' המוציא אם אשמו. כגט:

מאי קונם הלא קונם לשון הקדש הוא
שארץ וכו' והכי קאמר קונם פירות עלי
ומה אסור זה עליו: **באומר יאסרו כו'**
אם אינו מגרשין: **פשיטא** מאי ניחוש
לה: **במה** בשעת אסור הכמות:
והמקיימו ולא נשאל עליו לחכם להמירו:
כאלו הקריב קרבן על הכמה
וגמר עניו שלם לפי שעי' כן
הוא מרגיל עממו בנדריה. והאי כיון
דקיי' נדרו נוקטים להחזיר קמ"ב:
ארישא קאי דקאמר לעיל לא יחזיר
ומסיק הכה מפני מיקון העולם או
משום קלקולא אי משום שלם יהו
פרדות: **אין בוו וכו'** הכי קאמר
והמירו לו חכמים שחוזרה מפני
מיקון העולם שלא נמלא כה' ללספור:
מתני' המוציא אם אשמו. כגט:

מאי קונם
הלא קונם לשון
הקדש הוא שארץ
וכו' והכי קאמר
קונם פירות עלי
ומה אסור זה עליו:
באומר יאסרו כו'
אם אינו מגרשין:
פשיטא מאי ניחוש
לה: במה בשעת
אסור הכמות:
והמקיימו ולא
נשאל עליו לחכם
להמירו: כאלו
הקריב קרבן על
הכמה וגמר עניו
שלם לפי שעי' כן
הוא מרגיל עממו
בנדריה. והאי כיון
דקיי' נדרו נוקטים
להחזיר קמ"ב:
ארישא קאי דקאמר
לעיל לא יחזיר
ומסיק הכה מפני
מיקון העולם או
משום קלקולא אי
משום שלם יהו
פרדות: אין בוו וכו'
הכי קאמר והמירו
לו חכמים שחוזרה
מפני מיקון העולם
שלא נמלא כה' ללספור:
מתני' המוציא אם
אשמו. כגט:

אבל כשנדר הוא אין לקנסו שהנדרים באשה הם פריות ולא באיש: מפני מיקון העולם ומחמת מאי תיקון העולם
איכא פי' דמשכט החזיר לו שיחזירנה מפני מיקון העולם ומאי תיקון העולם ש' בחזרהה אמר רב שישת ארישא פי'
האי מפני מיקון העולם ארישא קאי דקתי משום שיר' לא יחזיר משום נדר לא יחזיר ומסיק הכה מ' לא יחזיר מפני מיקון
העולם אי משום קלקולא אי משום קונסא רבינא אמר אסיפא והכי אין בוו מפני מיקון העולם פי' החזיר לו

מאי קונם הלא קונם לשון הקדש הוא שארץ וכו' והכי קאמר קונם פירות עלי וממה אסור זה עליו: באומר יאסרו כו' אם אינו מגרשין: פשיטא מאי ניחוש לה: במה בשעת אסור הכמות: והמקיימו ולא נשאל עליו לחכם להמירו: כאלו הקריב קרבן על הכמה וגמר עניו שלם לפי שעי' כן הוא מרגיל עממו בנדריה. והאי כיון דקיי' נדרו נוקטים להחזיר קמ"ב: ארישא קאי דקאמר לעיל לא יחזיר ומסיק הכה מפני מיקון העולם או משום קלקולא אי משום שלם יהו פרדות: אין בוו וכו' הכי קאמר והמירו לו חכמים שחוזרה מפני מיקון העולם שלא נמלא כה' ללספור: מתני' המוציא אם אשמו. כגט: **מאי קונם** הלא קונם לשון הקדש הוא שארץ וכו' והכי קאמר קונם פירות עלי וממה אסור זה עליו: באומר יאסרו כו' אם אינו מגרשין: פשיטא מאי ניחוש לה: במה בשעת אסור הכמות: והמקיימו ולא נשאל עליו לחכם להמירו: כאלו הקריב קרבן על הכמה וגמר עניו שלם לפי שעי' כן הוא מרגיל עממו בנדריה. והאי כיון דקיי' נדרו נוקטים להחזיר קמ"ב: ארישא קאי דקאמר לעיל לא יחזיר ומסיק הכה מפני מיקון העולם או משום קלקולא אי משום שלם יהו פרדות: אין בוו וכו' הכי קאמר והמירו לו חכמים שחוזרה מפני מיקון העולם שלא נמלא כה' ללספור: מתני' המוציא אם אשמו. כגט:

מאי קונם הלא קונם לשון הקדש הוא שארץ וכו' והכי קאמר קונם פירות עלי וממה אסור זה עליו: באומר יאסרו כו' אם אינו מגרשין: פשיטא מאי ניחוש לה: במה בשעת אסור הכמות: והמקיימו ולא נשאל עליו לחכם להמירו: כאלו הקריב קרבן על הכמה וגמר עניו שלם לפי שעי' כן הוא מרגיל עממו בנדריה. והאי כיון דקיי' נדרו נוקטים להחזיר קמ"ב: ארישא קאי דקאמר לעיל לא יחזיר ומסיק הכה מפני מיקון העולם או משום קלקולא אי משום שלם יהו פרדות: אין בוו וכו' הכי קאמר והמירו לו חכמים שחוזרה מפני מיקון העולם שלא נמלא כה' ללספור: מתני' המוציא אם אשמו. כגט:

מאי קונם הלא קונם לשון הקדש הוא שארץ וכו' והכי קאמר קונם פירות עלי וממה אסור זה עליו: באומר יאסרו כו' אם אינו מגרשין: פשיטא מאי ניחוש לה: במה בשעת אסור הכמות: והמקיימו ולא נשאל עליו לחכם להמירו: כאלו הקריב קרבן על הכמה וגמר עניו שלם לפי שעי' כן הוא מרגיל עממו בנדריה. והאי כיון דקיי' נדרו נוקטים להחזיר קמ"ב: ארישא קאי דקאמר לעיל לא יחזיר ומסיק הכה מפני מיקון העולם או משום קלקולא אי משום שלם יהו פרדות: אין בוו וכו' הכי קאמר והמירו לו חכמים שחוזרה מפני מיקון העולם שלא נמלא כה' ללספור: מתני' המוציא אם אשמו. כגט:

מאי קונם הלא קונם לשון הקדש הוא שארץ וכו' והכי קאמר קונם פירות עלי וממה אסור זה עליו: באומר יאסרו כו' אם אינו מגרשין: פשיטא מאי ניחוש לה: במה בשעת אסור הכמות: והמקיימו ולא נשאל עליו לחכם להמירו: כאלו הקריב קרבן על הכמה וגמר עניו שלם לפי שעי' כן הוא מרגיל עממו בנדריה. והאי כיון דקיי' נדרו נוקטים להחזיר קמ"ב: ארישא קאי דקאמר לעיל לא יחזיר ומסיק הכה מפני מיקון העולם או משום קלקולא אי משום שלם יהו פרדות: אין בוו וכו' הכי קאמר והמירו לו חכמים שחוזרה מפני מיקון העולם שלא נמלא כה' ללספור: מתני' המוציא אם אשמו. כגט:

מאי קונם הלא קונם לשון הקדש הוא שארץ וכו' והכי קאמר קונם פירות עלי וממה אסור זה עליו: באומר יאסרו כו' אם אינו מגרשין: פשיטא מאי ניחוש לה: במה בשעת אסור הכמות: והמקיימו ולא נשאל עליו לחכם להמירו: כאלו הקריב קרבן על הכמה וגמר עניו שלם לפי שעי' כן הוא מרגיל עממו בנדריה. והאי כיון דקיי' נדרו נוקטים להחזיר קמ"ב: ארישא קאי דקאמר לעיל לא יחזיר ומסיק הכה מפני מיקון העולם או משום קלקולא אי משום שלם יהו פרדות: אין בוו וכו' הכי קאמר והמירו לו חכמים שחוזרה מפני מיקון העולם שלא נמלא כה' ללספור: מתני' המוציא אם אשמו. כגט:

ז"ל